

Pupil van Stonehenge

Zo kun je liggend
op je bed je wanen in
je laten gaan
naar de tijd
van licht of donker.

Je praat gesticuleert
opeens valt er
een schaduw op je oog
je denkt beweegt
tot je het licht opvalt

Omhoog gaat weer
je hand je vingers
nu bewust laten
het licht passeren
kierend ovaal tot rond
oog ziet oog
midzomerexperiment
in november

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*

Een schepje aarde

als ik ga
over veertig jaar
wil ik niet liggen woelen

geef de schep dan door
ik wil het zo graag voelen
dat je me ondersteopt

je hoeft niet te wachten
tot ik wakker word

als ik in de aarde zak
geef me dan een schepje

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*

Tempera tempora

Als je dan jarig bent geweest
en na het zwembad
nat het toilet op gaat
voel je hoe warm je jaren zijn.

Als je dan 's avonds
op je drieënzeventigste
een bord vol erwten krijgt
wil je op elk een zwavelstok.

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*

Schouwen

God na-epend zit je daar
de klik onder je vingers
brengt je beelden elk moment
brengt je zinnen overal lees
je zie je mensen die alleen
alles durven zeggen houwen
bakken dammen bouwen woelen
slaan studeren alles weten
tot het je verveelt en je
blik weer verder glijdt

Is er iets wat je hoofd doet
rimpelen je tanden kraken
nooit roep je je gedachten
zijn daarbuiten heb je wel
eens moeten braken?

Alles zien en horen staren
zonder iets te hoeven doen
in eeuwig blauw alleen
klikken met je vingers
ik bewonder jou
als Gods aap

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*

O regard me

Haal de armen
weg
duw het hoofd
omhoog
schuif het haar
opzij
trek de wimpers
recht
en vouw de vingers
open

Laat ademen
in
maar ook weer
uit

origami

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*

Navullen

En als even niets je raakt?

Als je leeg en loos geworden bent?

Ga niet liggen op je rug.
Ontknoop niet je buik en wacht niet
met je trechter recht
tot de struif omlaag stort.
Doe je hemd weer aan.
En schrijf je naam in mooie letters.
De herkansing gaat beginnen.

Frouke Hansum. *uit: Hart & Ziel, Tegen Beter Weten 7
VU Podium Pöezieprijs 2006*

Alleen ik

Ik pak haar op
en leg haar op het hout
Ik duw en knijp haar
voorzichtig in de vorm
Wat er hangt over de rand
haal ik heel rustig los
en leg het bovenop
Ik duw en knijp haar beetje
voorzichtig in de vorm
Niemand die het weet
niemand die het ziet
alleen ik de vorm en zij
Ik wil haar rustig laten slapen
laten garen laten gaan
Toch kan ik het niet laten
dan moet ik even voelen prikken
of ze al stevig is en sterk
voor ze in mij weer wakker wordt

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*